

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ערר 1627-23
ערר 1628-23
ערר קורונה

לפני כבוד חברי הוועדה:
ערן עסיס, עו"ד - יו"ר
צבי פרלמוטר, רו"ח - חבר

העוררת: **טופ בינלאומי טי אם סי בע"מ, ח.פ. 513786509**
באמצעות רפאל אוזנה

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. העוררת היא חברה העוסקת בתיירות מרפא.
2. העוררת הגישה מספר בקשות למענקים, לתקופות זכאות שונות, בהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן – **החוק**). המענקים שהתבקשו אושרו לעוררת באופן חלקי בלבד, והיא חויבה להחזיר חלק מהמקדמות ששולמו לה.
3. הערר שבנדון נסוב על מענקים לשתי תקופות זכאות בלבד:
(א) בנוגע לתקופת הזכאות יולי-אוגוסט 2020, ביום 24.1.2021 קבעה המשיבה כי העוררת זכאית למענק בסך של 89,692 ש"ח בלבד (כאשר סכום הבקשה עמד על 360,000 ש"ח) – וזאת עקב תיקון שערכה המשיבה בחישוב התשומות לשנת 2019.
(ב) בנוגע לתקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020, ביום 2.3.2021 קבעה המשיבה כי העוררת זכאית למענק בסך של 51,396 ש"ח בלבד (כאשר סכום הבקשה עמד על 164,864 ש"ח). גם החלטה זו נעשתה מטעם דומה – תיקון בחישוב התשומות.

לאזור האישי באתר המקוון של בית הדין: <https://menora.justice.gov.il>

אתר לפניות הקשורות לתקופת חרבות ברזל: <https://ecourts.justice.gov.il>

לאתר המידע של בית הדין: <https://go.gov.il/appeal-service>

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

4. בהתאם לסעיף 20 לחוק, על ההחלטה בנוגע לזכאות למענק ניתן להגיש השגה בתוך 45 ימים, דהיינו – היה על העוררת להגיש השגות עד יום 10.3.2021, ו-16.4.2021, בהתאמה לתקופות הזכאות השונות. העוררת טענה כי "עקב בעיות טכניות במייל העוררת" מכתבי ההחלטה של המשיבה לא נפתחו ולא נקראו על ידה בזמן אמת (על טענות העוררת בהקשר זה נעמוד בהרחבה להלן). בפועל, הגישה העוררת השגה בשתי הזדמנויות שונות:

(א) ביום 12.4.2022 ערכה העוררת השגה, באמצעות רואי החשבון שלום פרץ ולינה, ושלחה אותה לכתובת דואר אלקטרוני שפורסמו בעבר על ידי המשיבה. ההשגה לא כללה התייחסות להחלטות ספציפיות, ונטען בה כי החברה לא קיבלה כל הודעה בנוגע למענק. כמו כן, הוזכר כי התקיימה שיחת טלפון מנציגי המשיבה לבירור עניין מסוים, והעוררת התייחסה בהשגה בכתב לעניין זה. ייאמר כבר כעת כי כתובות הדואר האלקטרוני האמורות לא היו פעילות באותה העת, והשגה זו לא נבחנה על ידי המשיבה.

(ב) ביום 28.2.2023 הגישה העוררת השגה נוספת, באמצעות משרד רו"ח קוסט, פורר גבאי את קסירר. צוין כי ההשגה הוגשה בהתאם להחלטת המשיבה מיום 12.1.2023 בדבר הארכת מועד להגשת השגות עד יום 28.2.2023. בהשגה שבה העוררת וטענה כי היא לא קיבלה את מכתבי ההחלטה המפורטים את נימוקי ההחלטה, ולכן נמנעה ממנה הזכות להגיב.

5. ביום 12.6.2023 ניתנה החלטה בהשגות שהגישה העוררת. בהחלטה צוינה כתובת הדואר האלקטרוני שאליה נשלחה ההחלטה, וכן צוין תאריך הגשת ההשגה לצד תאריך ההחלטה, ועל רקע זה – ההשגה נדחתה על הסף. המשיבה העירה כי ביום 3.12.2020 נערכה בין המפקחות ובין העוררת תכתובת וכן תכתובת חוזרת באותה כתובת דואר אלקטרוני, מהן ניתן להבין כי תיבת הדואר האלקטרוני הייתה פעילה ותקינה. המשיבה הוסיפה והביעה תהייה – אילו אכן לא קיבלה החברה את מכתב ההחלטה, מדוע לא נעשה ניסיון לפנות אל נציגי המשיבה או אל המפקחות שטיפלה במענקים שלא שולמו.

6. מכאן הערר שבפנינו.

טענות העוררת

7. כאמור, העוררת טענה בכתב הערר כי מכתבי ההחלטה לא התקבלו אצלה בשל "בעיות טכניות", כך שהם לא נפתחו ולא נקראו בזמן אמת. טענה זו נטענה ללא הסברים נוספים.

8. לכתב הערר צירפה העוררת מכתב מאת משרד רואי חשבון שלום פרץ ולינה (משרד רואי החשבון שהגיש את הבקשה ואליו שייכת כתובת המייל שבה התקבלה ההחלטה; להלן –

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

מכתב רואי החשבון). במכתב זה נטען כי המשרד עמד בקשר רציף עם מוקד הקורונה של המשיבה, וכי בשיחות בין הצדדים שררה אי הסכמה לגבי חישוב המענק אך סוכם לבדוק את הנושא. במכתב נטען כי נציגי המוקד לא עדכנו את המשרד על מתן החלטה וניתן היה להבין מהתנהלות נציגי המוקד כי לא ניתנה החלטה בתיק. בין היתר הוזכרה פניה טלפונית למוקד מחודש נובמבר 2021, בה ביקש המשרד לברר אם יש החלטה בתיק.

9. עוד נטען במכתב רואי החשבון כי בשלהי חודש מרץ 2022 התברר שיש החלטה בתיק ושיש דרישה להחזיר חלק מסכומי המענק, ובעקבות כך נשלחה למשיבה "בקשת בירור" (דהיינו, ההשגה שהוזכרה לעיל, שהוגשה ביום 12.4.2022) – פניה שכאמור לא נענתה על ידי המשיבה. במכתב רואי החשבון צוין כי ההחלטות אותרו רק לאחר שניתנה החלטה בהשגה בה צוינו התאריכים המדויקים של ההחלטות, וכי רק אז נערכה בדיקה בה נמצאו הודעות הדואר האלקטרוני שלא נפתחו ולא נקראו עד לאותה העת.

10. בהחלטה של יו"ר הוועדה מיום 30.7.2023 התבקשה העוררת למסור הודעה משלימה ולציין מיהו בעל התפקיד שאליו משויכת תיבת הדואר האלקטרוני שהוזכרה בהחלטה בהשגה. העוררת התבקשה לצרף תצהיר של בעל התפקיד, בו יובהר באיזו חומרה ובאילו תוכנות נעשה שימוש לצורך קבלת הודעות דואר האלקטרוני ומהי בדיוק הבעיה הטכנית שבגינה ההודעה לא נפתחה במועד קבלתה. בהחלטה הובהר כי העוררת רשאית להגיש מסמכים נוספים וראיות אחרות להוכחת הבעיה הטכנית או לצורך המחשתה.

11. בתגובה, מסרה העוררת תצהיר שערך רו"ח שלום פרץ. בתצהיר הבהיר מר פרץ כי משרד רואי החשבון טיפל מול רשות המסים בעשרות רבות של לקוחות בנושא מענקי קורונה, וכי כתובת הדואר האלקטרוני שייכת לעובדת בשם מעיין אברמוביץ'. הודגש כי לכתובת המייל הגיעו מאות הודעות דואר אלקטרוני מלקוחות ומגורמים אחרים, לרבות המשיבה. מר פרץ ציין כי לצערו, הודעות הדואר האלקטרוני שכללו את מכתבי החלטה לא נפתחו ולא נקראו.

12. מר פרץ הוסיף כי כתובת הדואר האלקטרוני של העובדת אינה הכתובת הרשומה במשרדי המשיבה, והיא צוינה רק לצורך הגשת הבקשות. עוד ציין מר פרץ כי העובדת ערכה חיפוש לפי שם החברה ומספר ח.פ, אך לצערו לא מצאה דבר, וכי אילו פרטים אלו היו מופיעים בנושא ההודעה או בשם הקובץ היא הייתה מאתרת אותם. עוד נטען כי ההחלטות לא נשלחו באמצעי תקשורת אחרים, כגון פקס או דואר.

13. נציין כי בכתב הערר עמדה העוררת גם על טענותיה לגופו של עניין, ועל הטעמים שבגינם יש לזכות אותה במלוא המענק, בניגוד לאמור במכתבי החלטה. בתמצית, ביקשה העוררת לתקן את חישוב התשומות, בהתבסס על דוחותיה הכספיים, וכן ביקשה לתקן את חישוב השכר הנחסך שערכה המשיבה. לעמדת העוררת, החלטת המשיבה הייתה מנוגדת להוראות החוק ופגעה בה, מה שמהווה לשיטת העוררת סיבה מספקת לדון

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

בהשגה לגופה ולא לדחותה על הסף. עוד העירה העוררת כי המשיבה עצמה קיבלה באיחור החלטות שונות, בבקשות ובהשגות בנוגע למענקים, וטענה כי ראוי שיילקחו בחשבון הסטנדרטים שנקטו על ידי המשיבה.

14. טענה נוספת שהוזכרה בכתב הערר היא כי ההשגה הוגשה בהתאם להארכת מועד כללית שניתנה על ידי המשיבה. העוררת ציטטה את נוסח ההודעה שפורסמה לציבור ביום 12.1.2023, ולפיה תינתן אפשרות להגשת השגות באיחור עד תאריך 28.2.2023. העוררת העירה כי היה על המשיבה לכל הפחות להתייחס לעניין זה בהחלטה בהשגה. העוררת התייחסה לאפשרות שהודעה זו כוונה רק לחלק מהעוסקים, וטענה שהבחנה כזו מפלה בין העוסקים, שכן לטענתה, לכל הפחות היה על המשיבה להבהיר לאילו עסקים מכוונת הודעת ההארכה. עוד טענה העוררת כי כיוון שנוסח ההודעה היה כללי, חובת ההגינות מחייבת את המשיבה להידרש להשגה לגופה.

15. בתגובה שהוגשה מאוחר יותר, ציטטה העוררת את הפרסום בדבר הארכת מועד, וטענה כי הוא מחייב את המשיבה ככתבו וכלשונו. העוררת הפנתה לפסיקה שממנה עולה, לעמדתה, שיש לחייב את המשיבה לפעול בהתאם לפרסום הרשמי מטעמה.

טענות המשיבה

16. בכתב התשובה, עמדה המשיבה על המסגרת הנורמטיבית, וציינה כי ניתן להיעתר להשגה המוגשת באיחור רק "מטעמים מיוחדים שיירשמו", בהתאם לאמת המידה הקבועה בסדרי הדין לגבי הגשת ערר באיחור. המשיבה עמדה על כך שניתן להצדיק את האיחור רק בהינתן נסיבות חיצוניות שאינן בשליטת העוסק (כגון חלילה מוות או מחלה), והזכירה פסיקה ממנה עולה כי שיקולים שגרתיים של עומס, אי ידיעה או אפילו רשלנות של מייצג – אינם מהווים עילה מוצדקת להארכה.

17. לגופו של עניין, המשיבה הדגישה כי במקרה זה האיחור הוא משמעותי ביותר, של כשנתיים. הודגש כי במעמד הגשת הבקשה, מגיש הבקשה מתבקש לאשר כי ההחלטות יימסרו באמצעות מסרון ודואר אלקטרוני, ואגב כך הוא מתבקש לציין מהו מספר הטלפון וכתובת הדואר האלקטרוני שאליהם יועברו ההודעות, ורק לאחר מילוי פרטים אלו ואישורם נשלחת הבקשה. המשיבה ציינה כי מדובר בכתובת דואר אלקטרוני פעילה. המשיבה ביקשה לדחות את הטענה שהיה עליה לנקוט באמצעי משלוח נוספים, שכן אמצעי המשלוח אושרו בעת הבקשה.

18. המשיבה הדגישה כי בניגוד לטענות העוררת, התצהיר שהוגש לא מפרט אודות בעיה טכנית, אלא שנטען במפורש כי ההחלטות שנשלחו פשוט התפספסו, כך שיש לדחות את הטענה אודות הכשל הטכני בדואר האלקטרוני.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

19. המשיבה הבהירה כי הארכת המועד שעליה פורסם ביום 12.1.2023, ועליה ביקשה העוררת להסתמך, יועדה למענקים לעצמאיים ולשכירים בעלי שליטה – ולא למענקי הוצאות קבועות שהחוק חל עליהם. המשיבה הסבירה כי לא מדובר בהפליה שכן מדובר במענקים אחרים, ששולמו באופן אוטומטי וללא בדיקה לבעלי עסקים שהכנסתם השנתית נמוכה מ-300 אלף ש"ח, ואשר לגביהם ננקטו הליכי גבייה נפרדים שאליהם כוונה ההודעה.

20. לגבי הטענה כי נציגי העוררת עמדו בקשר עם המוקד הטלפוני של המשיבה, ציינה המשיבה שלא צורפו אסמכתאות לתמיכה בטענה זו, ושהקשר היחיד עם העוררת היה במסגרת ההתכתבות מחודש 12/2020.

21. לגבי המכתב שנשלח ביום 12.4.2022, טענה המשיבה שאין לראות בו השגה שהוגשה כדין, כיוון שגם הוא עצמו הוגש באיחור (למעלה משנה לאחר מתן ההחלטות).

טענות נוספות

22. בתגובה לכתב התשובה, שבה העוררת וטענה כי עשתה כל שביכולתה לקבל תשובות בעניין הבקשה. לעניין הטענה כי התקיימו שיחות טלפוניות, צירפה העוררת פלט שיחות מאחד מקווי הטלפון בו אותה שיחה עם המוקד הטלפוני של המשיבה (והוער כי ישנו קו נוסף שטרם התקבל לגביו פלט שיחות).

23. ראייה נוספת שהציגה העוררת היא תכתובת דואר אלקטרוני פנימית בין מנהל הכספים של העוררת, מר בני לייבסקי, ובין באי כוחה, שהתקיימה ביום 11.11.2021. בתכתובת זו עמד מר לייבסקי על כך שיש צורך לקבל את ההחלטה הסופית באופן רשמי בכדי להגיש עליה ערר – תכתובת המעידה על כך שהעוררת לא קיבלה באותה העת את ההחלטה.

24. בנוסף, ציינה העוררת כי באותו יום, ב-11.11.2021 (היינו, בהמשך לאותה התכתבות פנימית) פנתה נציגת משרד רואי החשבון אל המפקחת רינת ראובן, שטיפלה בבקשה. מדובר בפניה קצרה שכללה את המילים הבאות: "**בזמנו טיפלת במענקי קורונה של החברה הנ"ל, במידה ויש לנו השגה למי ניתן להגיש ומהו החלון זמן?**". העוררת טענה כי פניה זו לא נענתה על ידי המשיבה, ואולם בתגובה מטעם המשיבה הובהר כי גב' רינת ראובן השיבה מיידית במייל חוזר, בתשובה כללית: "**עד 45 יום מקבלת ההחלטה**" (וכן ציינה כתובת דואר אלקטרוני למשלוח השגות).

25. עוד העירה העוררת כי בהודעות אחרות שמתקבלות מהמשיבה מצוין שם העסק, ואילו ההחלטות הנדונות נשלחו לה בהודעה שלא כללה כל פרט מזהה, ולכן הן לא אותרו – עובדה שהקשתה על נציגת בא כוח העוררת לאתר את ההחלטה בזמן אמת.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

26. בתגובה, עמדה המשיבה בשנית על כך שהעוררת לא חוותה כשל טכני וקיבלה את כל הודעותיה של המשיבה, ורק מסיבות הקשורות בבא כוחה, הודעות אלו לא נקראו. המשיבה הוסיפה כי העובדה ששם העסק לא צוין בהודעת הדואר האלקטרוני שבה נשלחה ההחלטה אינה רלוונטית, והדגישה כי המייצג אמור לפתוח את הודעות הדואר האלקטרוני מהמשיבה, ללא תלות בכותרת שלהם.

27. המשיבה עמדה על כך שבמערכת התרשומות הפנימיות שלה, צוין ש"מעין ממשרד רו"ח" עודכנה לגבי ההחלטה, כך שניתן להיווכח שהעוררת ידעה על ההחלטה. המשיבה העירה כי מפלט השיחות לא ניתן להבין אם הפניה היא בעניינה של העוררת או בעניינים אחרים, וציינה כי בכל מקרה לא הוצגו פניות נוספות לאחר חודש אפריל 2021.

28. המשיבה טענה בנוסף כי גם אם תובא בחשבון ההשגה מיום 12.4.2022, שנשלחה לכתובת דואר אלקטרוני לא פעילה, הרי שפניה זו נעשתה זמן רב לאחר שהמועדים הובהרו לעוררת, בתכתובת הדואר האלקטרוני המוזכרת לעיל עם המפקחת רינת ראובן; אף אילו המועד להגשת השגה היה נספר מנקודת זמן זו ואילך, הרי שגם אז ההשגה הוגשה באיחור של למעלה מ-3 חודשים.

29. בתגובה נוספת שהוגשה חזרה העוררת על טענותיה בכתבי הטענות הקודמים, ולא ראינו לנכון לשוב עליהן. העוררת העירה בתגובה זו כי תרשומות המפקח שצורפו על ידי המשיבה אינן מעידות על יידוע של נציגת ב"כ העוררת, אלא להפך – ישנו תיעוד לכך שניתנה אפשרות ליצור קשר ולתקן את הנתונים, תיעוד שאינו מתיישב עם מתן החלטה סופית אלא על המשך התדיינות. לגבי התכתובת של מר לייבסקי, ביקשה העוררת להדגיש כי עולה ממנה שמר לייבסקי היה סבור שאושרו לעוררת 60% מגובה המענק (כגובה המקדמה) והוא לא היה ער להחלטה שבה אושרו לעוררת סכומים נמוכים אף יותר.

דיון והכרעה

30. לאחר שעיינו בכתבי הטענות ובמסמכים שהוגשו, באנו לכלל למסקנה כי ניתן לדון בערר על פי הטענות והראיות שהוגשו בכתב, ומצאנו שאין בכך בכדי לפגוע בעשיית צדק בעניינם של הצדדים. זאת בפרט לנוכח העובדה שהערר נסוב, בשלב זה, על טענות סף שבגינן נדחתה ההשגה ולא על טענות הצדדים לגופו של עניין.

31. נקדים ונאמר כי **החלטנו לדחות את הערר**, וזאת לאחר שמצאנו כי ההחלטה לדחות את ההשגה על הסף מפאת האיחור בהגשתה – הייתה מוצדקת.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

32. נקודת המוצא שאינה שנויה במחלוקת היא כי למשיבה נתונה סמכות לדון גם בהשגה שהוגשה באיחור, אם יש טעמים מיוחדים שמצדיקים לעשות זאת (ראו ערר 22-1613 א.ד.א 23 שירותי שיווק בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 2.8.2022, פסקאות 51-52 להחלטה; ערר 22-2870 א.ס.שחאדה לבניה בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 18.4.2023, פסקאות 42-47 להחלטה). בהקשר אחר אף הערנו כי מדובר בסמכות טבועה שיש להעניק לה פרשנות רחבה, וכי כשמדובר באיחור לא גדול, והעוסק התנהל בתום לב, מצופה מהמשיבה לנהוג בסטנדרט מקל וגמיש יותר (ערר 22-1458 לבנו שיווק ואחזקות בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 13.8.2023; להלן – עניין לבנו). עם זאת, מטבע הדברים, ככל שמדובר באיחור גדול יותר, קשה יותר להצדיק אותו, והבחינה האם קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים זאת תהיה קפדנית יותר (ראו ערר 23-1470 מרכז מלון תור ת"א נ' רשות המסים, ניתן ביום 27.6.2023, פסקה 16 להחלטה).
33. במקרה שלפנינו, מדובר באיחור כבד. המסמך המוקדם ביותר שאותו שלחה העוררת ואשר ניתן לכנותו כטיפול בהשגה נשלח על ידי העוררת ביום 12.4.2022 – למעלה משנה לאחר שניתנה ההחלטה.
34. נראה כי האיחור נגרם מכך שמשרד רואי החשבון שייצג את העוררת באותה העת קיבל את מכתב ההחלטה, אך לא עיין בו ולא מסר אותו לידי העוררת. המכתב צורף להודעת דואר אלקטרוני שנשלחה לכתובת שאותה ציינו באי כוח העוררת בעת הגשת הבקשה. בעת הגשת הבקשה נדרשה העוררת אף לאשר את הסכמתה לכך שההחלטה תישלח לדואר האלקטרוני. מרגע זה, נדרשת העוררת לשמור על זמינות ולעקוב אחר ההודעות שמתקבלות בתיבת הדואר האלקטרוני – תהיה אשר תהיה הכותרת שלהם.
35. אין מדובר בתקלה 'טכנית'. פתיחת הודעת דואר אלקטרוני אינה דורשת מיומנות או ידע טכני מורכב. אין דרך פשוטה יותר לומר זאת – מייצגי העוררת התרשלו בחובתם לעקוב אחר ההודעות שנשלחו אליהם. טוב הייתה עושה העוררת אם הייתה מציגה את הדברים כהווייתם מלכתחילה, ולא מנסה ליצור מצג כאילו מדובר בבעיה טכנולוגית.
36. נדגיש כי אין מדובר במעידה חד פעמית. עסקינן בשתי החלטות שהתקבלו במועדים שונים ונשלחו לאותה כתובת דואר אלקטרוני – ביום 24.1.2021 וביום 2.3.2021. כפי שהסבירה המשיבה, החלטותיה מלוות גם בהודעה טלפונית (SMS) שנשלחת לטלפון שאותו ציינה העוררת. לא מדובר בטעות מקרית של "פספוס" הודעה אחת, אלא בהתעלמות מ-4 הודעות שנשלחו לעוררת, בשתי הזדמנויות שונות. גם אם מדובר בטעות, אין היא גורעת מאחריותם של העוררת ומייצגיה.
37. לטעמנו, די בכך בכדי להוביל למסקנה שההחלטה בהשגה הייתה מוצדקת, ושניתן היה לדחות על הסף את ההשגות שהוגשו באיחור.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

38. בנוגע לתקופה שלאחר מכן, מיקדה העוררת את טענותיה בניסיון להוכיח כי עדיין לא עיינה בהחלטה בהשגה באותה העת – תוך ניסיון להפריך את טענת המשיבה שמדובר בהתעלמות מכוונת. אכן, ממצאים רבים שהציגה העוררת מחזקים את גירסתה כי אכן לא ראתה את מכתבי ההחלטה: הניסיונות ליצור קשר עם המוקד הטלפוני של המשיבה, התכתובות הפנימיות של העוררת, וכן תוכן ההשגה שהוגשה ביום 12.4.2022.

39. לצד זאת, קשה להשתחרר מהרושם שהעוררת הייתה אמורה לדעת מהי החלטת המשיבה, גם אם לא ראתה אותה. המשיבה הציגה את תרשומות המפקח המעידות על שיחות שהתקיימו עם נציגי העוררת, ובהן הובהרה ההחלטה הצפויה. אמנם, כטבען של שיחות בעל פה, ייתכן שלמשתתפי השיחה היו תובנות שונות לגבי תוצאת הדברים, וייתכן שהעוררת האמינה שהדברים נותרו פתוחים. אולם גם אם נותרה אי הבנה בתום השיחה, הזמן שחלף פועל לרעת העוררת – ככל שחלף הזמן, היה על העוררת לנקוט מאמצים נוספים על מנת לאתר את ההחלטה, או לכל הפחות לברר אם ניתנה, בין בחיפוש בתיבת הדואר האלקטרוני ובין בפניות נוספות אל המשיבה.

40. רושם זה עולה גם מקריאת בהשגה שנשלחה לבסוף ביום 12.4.2022 (השגה שכזכור נשלחה לכתובת דואר אלקטרוני לא פעילה). בפניה זו אף ציינו מייצגי העוררת כי "מעיון במערכת ש.ע.מ לגבי המענקים שדרשה החברה במהלך תקופת הזכאות, התגלה לנו כי קיימת דרישה להחזר מענקים בסכומים גבוהים". העוררת מציינת כי "לא קיבלה כי הודעה בדבר אי הכרה בתביעת המענק" – ומבין השורות ניכר כי העוררת ערה להחלטה שלא להכיר בתביעת המענק.

41. ייתכן שהעוררת עצמה ומנהליה היו יותר "תמי לב", והיו משוכנעים שההחלטה טרם התקבלה, בעוד מייצגי העוררת היו ערים, במידה כזו או אחרת, לאפשרות שההחלטה כבר ניתנה. כך או כך, די בנסיבות ובמצאים שהוצגו בכדי לבסס את הקביעה שלא הוצגו טעמים מיוחדים המצדיקים את הארכת המועד. בשולי עניין זה, נעיר כי התרשלות או חוסר תום לב של המשרד המייצג אינם "מנקים" את העוררת (בהיותו בא כוחה). גם במקרה שבו לעוררת יש טענות טובות כלפי המייצג – הוועדה אינה הכתובות לבירור טענות אלו.

42. בשולי הדברים, נעיר כי לא ראינו מקום לייחס משקל של ממש לטענות בנוגע לאיחורים במתן החלטות מצד המשיבה. כמו במקרים אחרים שנדונו לפנינו, גם בעניינה של העוררת חלו עיכובים ואיחורים ביחס ללוחות הזמנים הקבועים בחוק. אכן, ההגיונות מחייבת את המשיבה לנקוט גמישות בנסיבות מסוימות; אולם גמישות זו אין משמעה ויתור על הדרישות המופנות לציבור העוסקים, בפרט כשמדובר על איחור גדול (ראו עניין לנבו, פסקה 16 ואילך), ובוודאי במקרה כזה שבבסיסו תקלה רבתי של העוררת.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

פרסום המשיבה בדבר הארכת מועד כללית

43. העוררת טענה כי יש לקבל את ההשגה למרות שהוגשה באיחור, בהתאם להארכת מועד שפרסמה המשיבה להגשת השגות. המשיבה מצידה הסבירה כי לא מדובר בהארכת מועד להשגות על מענקי הוצאות קבועות, כגון זה שלפנינו, אלא להשגות בעניין מענקי סיוע לעצמאים ולבעלי שליטה. עניין זה הוסבר בהליכים קודמים שהתקיימו בפני הוועדה ולא ראינו לנכון לחזור ולהידרש לכך (ראו ערר 22-2870 א.ס **שחאדה לבניה בע"מ נ' רשות המסים**, ניתן ביום 18.4.2023, פסקה 50 להחלטה; ערר 23-1253 **החברה לפיתוח יסוד המעלה בע"מ נ' רשות המסים**, ניתן ביום 6.6.2023, פסקאות 42-43 להחלטה).

44. כבר עמדנו על כך כי אין לקבל את טענת העוררת כי נוסח הפרסום לא היה ברור די הצורך, והיה עשוי להטעות, אולם אין בכך בכדי להקנות לעוררת הארכת מועד שלא הוחלט לתיתה (ערר 23-1555 **משה חשמל אלפא בע"מ נ' רשות המסים**, ניתן ביום 13.7.2023, פסקה 12 להחלטה). יש להצר על בעיית הניסוח של הפרסום האמור, שהובילה לטעויות רבות, אך מדובר בטעות – הא ותו לא. הפרסום אינו מקנה לעוררת או לשכמותה זכויות דיוניות שלא היו לא בלעדיו. גם הטענות בדבר הפליה אינן רלוונטיות, שכן הארכת המועד הוקנתה ליחידים – עצמאים ובעלי שליטה – וכלל לא מתייחסת לעסקים מסוגה של העוררת.

45. נציין בצד זאת כי העובדה שהעוררת הגישה את ההשגה דווקא תקופת הארכת המועד, מצטרפת גם היא לתמונה הכוללת שעליה עמדנו לעיל. אילו סברה העוררת שיש לה זכות להגיש השגה, מה ראתה העוררת להגיש את ההשגה דווקא ביום 28.2.2023, ביום האחרון של הארכת המועד שעליה פורסם? ניכר כי גם העוררת הבינה שאין לה זכות להגיש ערר, אלא תחת הסדר הארכת מועד כללי, שסברה בטעות כי חל גם עליה.

סיכויי ההשגה

46. בנוגע לחריגה מלוחות הזמנים בהליך ערעורי, הפסיקה עמדה על כך שלצד השאלה האם האיחור מוצדק בשל טעמים מיוחדים, יש מקום לבחון גם את סיכויי הערעור. כיוון שבענייננו מדובר באיחור גדול במיוחד, ולא הוצגו טעמים מיוחדים בעלי משקל ראוי, שאלה זו כמובן משנית.

47. נציין עם זאת בתמצית כי קשה ללמוד מטענות העוררת על טעות גסה שנפלה בחישובים שערכה המשיבה. המחלוקת העיקרית נוגעת לחישוב התשומות השוטפות של העוררת, שאותן לא ניתן לבסס על דיווחי המע"מ (עקב העובדה שחלק מההכנסות פטורות). המשיבה מצידה התבססה על מאזן בוחן שהעבירה העוררת, ואילו העוררת הציעה דרך חישוב אחרת שמבוססת על הדו"ח הכספי. מקור הפערים בין שיטות החישוב הללו לא

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

התחדד בכתבי הטענות, ואולם על פניו, קשה לקבוע שסיכויי הערר הם כה מובהקים, באופן שמהווה שיקול לטובת העוררת.

48. כך גם לגבי טענות העוררת בעניין חישוב השכר שנחסך. העוררת הציגה תחשיב חלופי שאינו כולל את הירידה בשכר של בעל השליטה, ואולם לא הבהירה מאיזה טעם ראתה לנכון לנטרל מרכיב זה. על פני הדברים, הצעת החישוב של השכר שנחסך עוד פחות מבוססת, וגם בהקשר זה לא ראינו שנעשה עיוות משמעותי לרעת העוררת.

49. הדברים אמורים על בסיס בחינה שטחית של אופי הטענות. ייתכן אמנם שבחינה מעמיקה יותר הייתה מגלה תוצאה אחרת, ואולם לנוכח האיחור המשמעותי של העוררת – לא מצאנו כי יש מקום לערוך בירור נוסף.

סיכום

50. העוררת קיבלה את מכתבי החלטה של המשיבה ולא השיגה עליהם. האחריות לעניין זה נופלת על כתפי העוררת ומייצגיה. העוררת טענה שפעלה בתום לב וביקשה להראות שלא הייתה ערה לכך שניתנה החלטה, אולם התקלה שנפלה אצל מייצגה לא יכולה להקנות לה זכויות דיוניות שאין לה. לא מן הנמנע שגם העוררת הייתה ערה לכך, שכן היא הגישה את ההשגה מתוך סברה מוטעית שחל עליה הסדר כללי של הארכת מועדים. העוררת לא הציגה טעמים מיוחדים שבגינם יש להידרש להשגה המאוחרת שהגישה, ובדין החליטה המשיבה לדחות על הסף את ההשגה.

51. מכל הטעמים הללו, החלטנו לדחות את הערר. משלא התקיים דיון בערר לגופו של עניין, החלטנו שלא לעשות צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, כ"ה אדר א תשפ"ד, 05/03/2024, בהעדר הצדדים.

1627-23

צבי פרלמוטר, רו"ח
נציג ציבור

ערן עסיס, עו"ד
יו"ר הועדה